

POBUJAĆ (1) *vb pf*

3 sg imp niech pobują.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Spędzić jakiś czas unosząc się swobodnie w powietrzu: V[pi [śnie] ná chwilę to śmiertelné ciało: A dużá łobie niech pobuia máło. KochFr 56.

Formacje współrdzenne cf BUJAĆ.

EW